

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. X. Clamat se derelictum à Patre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Clamat se derelictum à Patre,

HOc quod sequitur punctum primas obtinet inter omnia, quæ in Christi patientis tragœdiâ contigerunt admiranda. Est vox una, qualis ab hominum memoriâ non fuit audita, nec olim unquam audietur. Est vox plena sacrosancti cuiusdam horroris, miranda auditu, difficilis intellectu, terribilis relatu. Est vox prolata à verbo Patris, quæ stupore replevit cœlum & terram; homines, & Angelos; & inanima omnia attonuissent, si mente & ratione constitissent. Opus hic est omnibus tuis viribus, totoque robore, ô Fides, ut credamus tuisse factum, quod, non posse fieri iudicat ratio, dicit natura. Erigite aures, & percipietis verba; erigite mentes, & comprehendetis verborum mysteria. Jam propè moriebatur immortalis in corpore mortali DEUS, in medio caliginosi aëris, & cæco incumbentium super universam terram tenebratum horrore, suspensus è ferali probrosæ crucis pegmate, cum ecce præ dolorum eum undique opprimentium magnitudine, ac multitudine propè ad nihilum redactus; magnum mundo aperturus Sacramentum: *Circ a horam nonam exclamavit IESVS voce magnâ, dicens: Eli, Eli, Lama sabactani: hoc est, DEVS meus, DEVS meus, ut quid dereliquisti me?*

Mat. 27.
45.

Hominem conqueri de homine, vulgare est: aliquid conqueri de seipso, usitatum est: DEUM conqueri de DEO, Filium de Patre, & talem Filium de tali Patre: & tunc dum moritur, & sic moritur, factus Patri obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, Sacramentum est, quis explicabit? Mysterium est, quis capiet? Prodigium est, quis cre-

cre-

credat? Convertibat Christus undique, & undique moribundos oculos, ut videret si esset qui eum consolaretur. Vertit ad Matrem? tristis erat anima ejus usque ad mortem. Ad Apostolos? fugerunt. Ad Judæos? blasphemabant. Ad Sacerdotes? iridebant. Ad carnifices? pœnam augebant. Ad solem? obscuratus erat. Ad Angelos? amarè flebant. Nunquam solatium nec ab amicis, nec inimicis; nec ab hominibus, nec ab Angelis; nec à cœlo, nec à terrâ. Clausus undique aditus solatio. Quapropter destitutus jam omni humano solatio, cogitabat Filius Prodigus in amore, cum nullum hic sperandum sit solatium, *Surgam, & ibo ad Patrem: ipse exaudiet me propter reverentiam; quia sum Filius ejus dilectus, in quo sibi semper bene complacuit. DEVS meus, DEVS meus.* Videtur cœlum illi esse æneum, nullum percipit solatium *DEVS meus, DEVS meus.* Clamat, & non auditur; pulsât, & non aperitur; quærît, & non invenit. *DEVS meus, DEVS meus ut quid dereliquisti me?* Vox prope me defecit ad has voces. Non est hic homo justus, quia, teste Davide, *non vidi iustum derelictum;* hic autem conqueritur se derelictum. Hic homo peccator est, quia à DEO non exauditur: *scimus enim quia peccatores DEVS non exaudit.* Quid aliud clamare possit moriens fratricida Cain? Quid aliud blasphemus Sennacherib? Quid aliud impius Antiochus? Quid aliud sacrilegus Herodes. Denique quas alias voces edere posset quicumque homo perditissimus, flagitiosissimus, & juratissimus DEI inimicus, quàm illas Christi, *DEVS meus, DEVS meus ut quid dereliquisti me?* Vox hæc est vox Esau non Jacob; est vox morientis peccatoris, non redimentis peccatores. Nunquid vox hæc est Filij tui, ô Pater? nunquid hic est ille, qui dixit: *Meus cibus est, ut faciam*

Luc. 15.

Psal. 36.

25.

Ioan. 9.

31.

- Ioan. 4. voluntatem eius, qui misit me? & iterum: Ego qua placita sunt ei, facio semper? Nunquid hic est, qui dixit:
34. Ego clarificavi te super terram: opus consummavi, quod
- Ioan. 8. dedisti mihi ut facerem? Nonne ille est, de quo tu ipse
29. palam testatus es: Hic est Filius meus dilectus, in quo
4. mihi bene complacui? Et quomodo quem diligis, iam
- Matth. 3. deteris? Hoc stratagema est Divini Amoris. Dere-
17. linqueris o Christe, ne derelinquas, derelinqueris a Patre, ne derelinquas filios, electos tuos. Unde post te a Patre derelictum, vox est verissima Davidis: Non vidi justum derelictum. Sed tu JESU quid causam quaeris, cur te deserat Pater, dicens: *Vt quid dereliquisti me?* Scis illum conqueri de me ore Moysis: *DEVM qui te genuit, dereliquisti; & oblitus es Domini Creatoris tui.* Scis illum de omnibus conqueri ore Jeremiae: *Omnes dereliquisti me.* Sic ingrati Christum derelinquimus omnes, postquam Christus propter nos dereliquit omnia. Quid Christus propter nos homines non dereliquit? dereliquit caelum, quia propter nos homines descendit de caelo. Dereliquit Patrem: *Exivi a Patre, & veni in mundum.* Dereliquit Matrem, tradens eam Joanni, cum diceret: *Ecce Mater tua.* Dereliquit divitias suas, unde, propter nos egenus factus est, cum esset dives. Dereliquit suam pulchritudinem: *Non est ei species neque decor.* Dereliquit nobis corpus, sanguinem, vestes, animam, omnia; & post omnia propter nos derelicta, cogitur conqueri, *Omnes dereliquisti me.* Et tamen illa ipsa, quae tanto sudore, tam impensio studio, tot laboribus, tantis periculis cum dispendio animae tuae consecraris, & propter quae DEVM derelinquis, tandem, tandem cum deserendus est mundus, tanto te deserent luctu, & gemitu, quanto quae sua fuerant a te ambitu. Tunc derelinquent te divitiae. *Relinquent al ienis divitias suas.* Derelinquet
- Omnia morientem derelinquent.

quaerit te Gloria. Quoniam cum interierit homo, non su- *Eccl. 48.*
 mer omnia, neque descendet cum eo gloria eius. *Dere 11.*
 linquent te amici, noti, propinqui. Audi Job: Noti *Psal. 48.*
 mei quasi alieni recesserunt à me: dereliquerunt me pro- *15.*
 pinqui mei; & qui me noverant, obliti sunt mei. *Dere Job. 19.*
 linquent te parentes: Pater meus, & mater mea dere- *15.*
 liquerunt me. Denique ô misera anima! in illa hora *Pf. 26. 10*
 complebitur illud, quod DEUS prædixit animæ
 deserenti se, apud Ezechielem: Denudabunt te vesti- *Ezech.*
 mentis tuis, & auferent vasa decoris tui, & derelinquent *16. 39.*
 te nudam, plenamque ignominia. Tunc dicent Ange-
 li Animæ ab omnibus derelictæ, quod Jeremias *Ier. 51. 9.*
 refert: Curavimus Babylonem, & non est sanata: dere-
 linquamus eam. Derelinquet te DEUS ipse, uti mi-
 natur ore Moysis. Irascetur furor meus contra eum in *Deut. 31.*
 die illa; & derelinquam eum, & abscondam faciem *17.*
 meam ab eo. Quid inde sequitur? Vide nunc Iliadem
 malorum. Erit in devorationem: invenient eum omnia
 mala, & afflictiones; ita ut dicat in illa die: Vere quia
 non est DEVS tecum, invenerunt me hæc mala. Tunc *Damna-*
 accurrent undique inimici tui, & invadent, dicen- *ti omni*
 tes; DEVS dereliquit eum; persequimini, & comprehen- *solatio*
 dite eum, quia non est qui eripiat. Tunc derelinquet te *& auxi-*
 DEI Providentia, quia de nullâ re tibi amplius *lio desti-*
 prospiciet: derelinquet te ejus Sapiencia, quia nun- *tuti.*
 quam mentem tuam illustrabit; Potentia, quia non
 defendet contra hostes; Bonitas, quia non amplius
 te amabit: Misericordia, quia in æternum tui non
 miserebitur: Sola te non derelinquet ejus Justitia. *Pf. 59. 11.*
 Tunc derelinquet te sol, quia nunquam tibi orie-
 tur; luna, & stellæ, quia non dabunt tibi lumen;
 aqua, quia nunquam linguam tuam refrigerabit;
 aer, ne respites; cœlum, ne ejus aspectu delesteris;
 derelinquent te aves cœli, pisces maris, bestia ter-
 ræ, quia non amplius te pascent. Nullum unquam

totâ æternitate sperandum minimum momento minimo solatium, nec à terrâ, nec à cœlo; nec ab Angelis, nec à dæmonibus; nec ab hominibus, nec à cœlitibus; nec à Deipara, nec à Christo, nec à DEO; nec à præteritis, nec à præsentibus; nec à futuris. Tunc totâ æternitate ab omnibus derelictus, incipiet conscientia tua te mordere, pun gere, vellicare, infinities tibi reperens illa verba Jeremia, *Scito, & vide, quoniam malum, & amarum est, reliquisse te Dominum DEVM tuum. Hæc omnia mala ne mihi contingant, Adjutor meus esto, ne derelinquas me.* Quando ab omnibus derelictus tradam spiritum meum, recordare quia tibi derelictus est pauper; ne derelinquas me, ideò enim Pater tuus dereliquit te, ne tu, Frater meus, derelinquas me.

§. XI.

Situs Christi.

Est Christi oraculum: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.* Sicut ergo cui vis necessarium est perseverare in finem, ut sit salvus; sic & Christo, ut sit salvator. Ut autem perseveraret usque in finem, debebat consummare omnia, quæ ad finem salutis nostræ de eo in Scriptura erant expressa. Cum ergo videret necdum impletam esse illam Scripturam Davidis, *Insiti mea potaverunt me aceto: ne jota unum, vel apex præteriret de Scriptura, quem non impleret, Sciens IESVS, quia omnia consummata sunt; ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Vas ergo positum erat plenum aceto. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerant ori ejus.*

Hic iterum novum se offert mysterium. Jam mors propè erat in labijs Christi, mors in oculis, mors in corde, mors in toto corpore illius, qui est
vita